

การค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยที่เกี่ยวกับความหมายของคำโดยตรงนั้นยังมีน้อย ส่วนใหญ่จะมีการวิจัยกันมาก โดยเฉพาะเรื่องความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่มีผลต่อความสามารถในการอ่าน เรื่องนี้ บอนด์ และ ทิงเคอร์¹ (Bond and Tinker) กล่าวว่า การอ่านเอาเรื่องมีพื้นฐานมาจากสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. การเข้าใจความหมายของคำเป็นรากฐานสำคัญในการอ่านเอาเรื่อง สามารถช่วยให้เข้าใจความหมายของประโยคหรือข้อความที่อ่านได้
2. การเข้าใจหน่วยความคิดเพื่อที่จะเข้าใจประโยค สามารถที่จะอ่านคิดต่อกันเป็นหน่วยมากกว่าอ่านทีละคำ
3. การเข้าใจประโยค นำมาสัมพันธ์กันจนได้ความ
4. การเข้าใจข้อความในตอนที่ย่อ
5. การเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน

จะเห็นได้ว่า การเข้าใจความหมายของคำ หน่วยความคิด ประโยค ข้อความ และ เนื้อเรื่อง มีความสัมพันธ์กันอยู่มาก

ทิงเคอร์² (Tinker) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านแทบทุกชนิด จึงควรส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านให้มาก แต่

¹ Guy L. Bond, and Miles A. Tinker, Reading Difficulties Their Diagnosis and Correction (New York: Appleton-Century-Grafts, 1957), p. 235.

² Miler A. Tinker, Teaching Elementary Reading (New York: Appleton-Century-Grafts, 1952), pp. 19, 90, 1560.

การที่เด็กจะอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง แต่มีอยู่อันหนึ่งที่สำคัญยิ่งคือ การเข้าใจคำศัพท์ หมายความว่า ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นรากฐานของความเข้าใจในการอ่าน เด็กจะเป็นนักอ่านที่ดีเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับ การเข้าใจความหมายของคำศัพท์และเข้าใจเรื่องทีอ่านได้เป็นอย่างดี

แทรกซ์เลอร์³ (Traxler) ได้วิจัยกับเด็กในเกรดที่สูงขึ้น คือ เกรด 4 - 8 ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาตั้งแต่เกรด 4 - 8 ผลปรากฏว่า โดยเฉลี่ยแล้วความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความสามารถในการอ่านเอาเรื่องมีความสัมพันธ์กันอย่างสูง

รัสเซล และ ฟีย์⁴ (Russell and Fea) ได้ค้นคว้าเรื่องการสอนอ่าน ให้ข้อคิดว่า การสอนอ่านจะต้องประกอบด้วยปัจจัยหลาย ๆ อย่างด้วยกัน เช่น เนื้อหาที่ใช้เป็นบทเรียน การรับรู้ของเด็ก ความสามารถในการฟัง ความสามารถที่จะตีความหมายเรื่องที่อ่าน แต่สิ่งที่สำคัญอันดับแรกคือ ความสามารถในการจำคำและเข้าใจความหมายของคำ รวมทั้งความสามารถที่จะเข้าใจความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ ในข้อความบทหนึ่ง ๆ นอกจากนี้ ก็ควรคำนึงจุดหมายที่แท้จริงของผู้แต่งด้วยว่า เขาต้องการให้ผู้อ่านรู้อะไรในกรณีดังกล่าวมานี้ ครูสามารถช่วยเด็กได้โดยครูจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญ 3 อย่างคือ

1. ความสามารถในการรับรู้และเข้าใจคำ วลี และ ประโยค
2. ความสามารถที่จะเข้าใจความคิดรวบยอดของผู้แต่ง
3. ความสามารถที่จะเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน

³Arthur E. Traxler, "The Relationships Between Vocabulary and General Achievement in Elementary School," Elementary School Journal, 45 (February, 1945), pp. 331 - 33.

⁴David H. Russell and R. Fea, "Research on Teaching Foreign Languages," Handbook of Research on Teaching (Chicago: Rand McNally and Company, 1963), pp. 883 - 893.

คาโรล⁵ (Carroll) แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ได้ศึกษาเรื่องการสอนภาษา
 ทางประเทศ กล่าวถึงการสอนศัพท์ว่า เด็ก ๆ มักเรียนคำศัพท์ใหม่ ๆ โดยจดคำศัพท์นั้น ๆ
 เรียงลงมาแล้วท่องจำคำศัพท์เหล่านั้นให้ได้ แต่ถ้าจะสอนให้ได้ผลดีจริง ๆ นั้น ในขั้นแรก
 ควรจะให้เด็กฟังคำต่าง ๆ ซึ่งปรากฏอยู่ในแบบสร้าง ใจความที่ผู้ออกมาในรูปประโยค
 ต่าง ๆ นี้ต้องพยายามสื่อความหมายของคำศัพท์ให้เด็กเข้าใจคำศัพท์นั้นจริง ๆ เพราะ
 การให้เด็กท่องคำศัพท์เป็นแถว ๆ หรือใช้วิธีหาความหมายจากพจนานุกรมไม่ได้เป็นการ
 ทำให้เด็กเรียนรู้คำศัพท์อย่างแท้จริง ควรสอนคำศัพท์ในวงจำกัดและใช้กิจกรรมต่าง ๆ
 ช่วยสอน สอนคำที่เป็นรูปธรรมก่อนที่จะสอนคำที่เป็นนามธรรม การฝึกให้เด็กใช้คำที่-
 ปรากฏในรูปประโยคเสมอ ๆ จะเป็นแนวทางให้เด็กเข้าใจคำศัพท์ต่าง ๆ เมื่อมันไป
 ปรากฏอยู่ในบทความที่เด็กจะอ่าน

แมคคาร์ธี⁶ (McCarthy) ได้ศึกษาความสามารถในการเข้าใจภาษาระหว่าง
 เพศหญิงและชายในวัยก่อนเข้าเรียน จำนวน 140 คน ตัวอย่างประชากรเหล่านี้มีอายุ
 ระหว่าง 18 - 54 เดือน โดยใช้คำ 50 คำทดสอบ ผลปรากฏว่า มีความแตกต่างกัน
 ระหว่างเพศ กล่าวคือ เด็กหญิงมีความสามารถและมีความก้าวหน้าด้านภาษามากกว่าเด็ก
 ชาย ในระดับอายุ 18 เดือน เด็กชายสามารถเข้าใจภาษาได้ 14% เด็กหญิงเข้าใจได้
 38% เมื่อถึงระดับอายุ 2 ขวบ เด็กชายมีความเข้าใจด้านภาษาเท่ากับ 49% เด็กหญิง
 เท่ากับ 78% การวิจัยนี้พอสรุปได้ว่า เด็กหญิงจะมีความเข้าใจในภาษาคีกว่าเด็กชายในวัย
 ก่อนเข้าเรียน คือระดับอายุ 12 เดือน ถึง 2 ขวบ

001399

⁵Carroll, op. cit., p. 1074 - 75.

⁶Dorothe A. McCarthy, "Some Possible Explanations of Sex Differences in Language Development and Disorders," Journal of Psychology, 35 (September, 1953), pp. 155 - 60.

การวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหา

เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงความหมาย วลียา วิมุกตะลพ⁷ ได้ทำการวิจัยโดยมีจุดประสงค์ที่จะศึกษาถึงความหมายของคำต่าง ๆ ที่ปรากฏในสมัยรัตนโกสินทร์ว่ามีการเปลี่ยนแปลงความหมายเป็นอย่างไรบ้าง ผู้วิจัยได้ค้นคว้ารวบรวมคำจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ หนังสือต่าง ๆ เพื่อวิเคราะห์ความหมายของคำ ผลการวิจัยปรากฏว่า เรื่องที่เปลี่ยนแปลงมากที่สุดคือ ความหมายของคำและเรื่องที่เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดคือ ลำดับของคำ อาจเป็นเพราะลำดับของคำเป็นเรื่องทางไวยากรณ์ ซึ่งถือว่าเป็นหลักของภาษาที่ช่วยให้คนในชุมชนเดียวกันสื่อสารกันได้ การเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้จึงช้ากว่าเรื่องความหมายของคำ เพราะความหมายเป็นเรื่องเกี่ยวกับความคิดและประสบการณ์ ซึ่งผู้ใช้ภาษาแต่ละคนมีไม่เหมือนกัน เนื่องจากแปลความหมายของคำนั้นแต่ละคนอาศัยประสบการณ์ของตนเป็นหลัก การที่จะเข้าใจความหมายของคำให้ตรงกันจึงเป็นเรื่องยาก อาจเข้าใจไปคนละเรื่องบ้าง เข้าใจเพี้ยนไปบ้าง ต่างคนต่างใช้คำนั้นตามที่ตนเข้าใจ เมื่อเวลาผ่านไป ความหมายของคำจึงเปลี่ยนแปลงได้มากกว่าเรื่องอื่น ๆ

ในปี พ.ศ. 2509 สุชา จันทรเฒ⁸ ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จระดับปีที่ 4 โดยใช้แบบทดสอบคำศัพท์ซึ่งสร้างขึ้นเองจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทย และใช้แบบทดสอบความเข้าใจของอาจารย์สมนึก คำอุไร สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็กเป็นเครื่องมือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

⁷วไลยา วิมุกตะลพ, "การเปลี่ยนแปลงความหมายของคำ ส่วนาน และลำดับของคำในภาษาไทยสมัยรัตนโกสินทร์" (วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.)

⁸สุชา จันทรเฒ, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนที่สำเร็จชั้นปีที่ 4 ในโรงเรียนประถมศึกษาบางแห่งในจังหวัดพระนคร" (ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2509.)

ในการวิจัย ทดสอบกับเด็กหญิงและชายอายุระหว่าง 8 - 15 ปี จำนวน 312 คน ผลปรากฏว่า

1. ความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ มีค่าสหสัมพันธ์ระหว่างการ เข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ .74 ซึ่งนับว่ามีความสัมพันธ์กันสูงพอสมควร
2. คะแนนเฉลี่ยของสัมฤทธิ์ผลในการ เข้าใจคำศัพท์เท่ากับ 40.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 8.14
3. เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด เด็กหญิงมีความสามารถในการ เข้าใจคำศัพท์สูงกว่าเด็กชาย
4. เด็กที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพต่าง ๆ กัน มีความสามารถในการ เข้าใจคำศัพท์ไม่ต่างกัน
5. เด็กหญิงในทุกระดับอายุมีความสามารถในการ เข้าใจคำศัพท์ไม่แตกต่างจากเด็กชายที่มีอายุระดับเดียวกัน

ในปีเดียวกัน วัฒนา ยันตระรุยะ⁹ ได้วิจัยเกี่ยวกับความเข้าใจคำกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาบาลและเทศบาล 2 แห่งของจังหวัดพระนคร ผลการวิจัยปรากฏว่า การอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นที่ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของคำ คำศัพท์ ไวยากรณ์ของภาษา ของโครงสร้างทางภาษา ซึ่งองค์ประกอบนี้มีผลต่อความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง คือ

1. จำนวนถ้อยคำที่เด็กรู้จักและความสามารถทางการอ่านมีความสัมพันธ์กัน
2. นักเรียนหญิงรู้จักถ้อยคำมีจำนวนไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่า เด็กหญิงจะรู้จักถ้อยคำมากกว่าเด็กชาย

⁹วัฒนา ยันตระรุยะ, "ถ้อยคำที่เด็กรู้จักและความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษาบาลและเทศบาล 2 แห่งของจังหวัดพระนคร" (ปริทัศน์นพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2509.)

3. นักเรียนที่มีอายุในระดับต่างกัน รู้จักถ้อยคำมีจำนวนไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากมัทธิม เลขคณิตพบว่า เด็กในระดับอายุสูงมีแนวโน้มที่จะรู้จักถ้อยคำมากกว่าเด็กในระดับอายุต่ำ

ในปี พ.ศ. 2512 ภาณี การุณยะวานิช¹⁰ ได้วิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน ประชากรคือนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมปีที่ 2 เป็นนักเรียนชาย 180 คน และนักเรียนหญิง 182 คน แบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยคือ

1. แบบทดสอบความสามารถในการรู้จักคำ
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านเอาเรื่อง
3. แบบทดสอบความเร็วในการอ่าน

ผลการวิจัย ปรากฏว่า

1. ความสามารถในการรู้จักคำศัพท์ของเด็กชายมีมากกว่าเด็กหญิง
2. ความสามารถในการอ่านเอาเรื่องของเด็กชายมีมากกว่าเด็กหญิง
3. อัตราความเร็วในการอ่านของเด็กหญิงเท่ากับเด็กชาย

ใน พ.ศ. 2514 พิศรวัลย์ ไก่วิทที¹¹ ได้วิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเลือกสุ่มตัวอย่างประชากรจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2514 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบทดสอบความเข้าใจคำศัพท์ และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านอย่างละ 60 ข้อ ผลการ

¹⁰ภาณี การุณยะวานิช, "การสอนอ่านกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 2" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2512.)

¹¹พิศรวัลย์ ไก่วิทที, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514.)

วิจัยปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถเรื่องความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านอยู่ในเกณฑ์ดี ความเข้าใจคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านสูงถึง .8 แสดงว่า ผู้รู้คำศัพท์มากจะอ่านได้ดี

จากผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำกับความสามารถในการอ่าน จะเห็นว่า มีความสัมพันธ์และมีส่วนส่งเสริมกันและกันอย่างเห็นได้ชัด และผลการวิจัยก็ได้ผลตรงกันเป็นส่วนใหญ่ จะมีแตกต่างกันไปบ้างก็เฉพาะความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำระหว่างประชากรที่มีระดับอายุ และเพศที่ต่างกันเท่านั้น ทั้งนี้ เนื่องจากความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ที่สำคัญคือ ความสามารถในการพัฒนาการเชิงภาษา ระดับสติปัญญา ความสนใจ ความถนัด ทักษะคติ ตลอดจนสภาพแวดล้อมที่มีส่วนส่งเสริมในการใช้ภาษาของเด็กเป็นอย่างมาก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย